

2023. december 25., hétfő

**SZŰZ MÁRIA, SZENT JÓZSEF ÉS A GYERMEK JÉZUS MEGJELENÉSE URUGUAYBAN,
PAYSANDÚBAN, AURORA MÁRIA-KÖZONTJÁBAN A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR SZÁMÁRA**

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Lucía de Jesús nővér:

A názáreti Szent Család van előttünk: a Szűzanya, Szűz Mária, Szent József és a kis Jézus.

Hallgassuk meg Nagyasszonyunk Szavait:

Egy ilyen éjszakán, gyermekeim, amikor nem volt remény a világban, Szent Szívünk az angyalok és a mennyei fények vezetésével, az Isteni Tudat és Isten Szentlelke által támogatva, Betlehem felé haladt.

Így érkezünk meg a betlehemi barlangba, fáradt testtel, amit emberileg lehetetlen lett volna elviselni, de Isten és az Ő angyalainak támogatásával lehetséges volt, hogy belső erővel megmaradjunk, és ezáltal fenntartsuk Testünket.

Egy ilyen éjszakán a gonoszság és a zűrzavar uralkodott az emberek szívében, ahogyan ma is sok ember szívében uralkodik. És ugyanazért, amiért egy napon Betlehembe jöttünk, ma is ide jövünk, erre az egyszerű helyre, amelyet Isten kiválasztott, hogy kiárássa gyógyítását a világra.

Azért jöttem ide, gyermekeim, hogy elmondjam nektek, hogy ne veszítsétek el a reményt. Szívünk szüntelenül imádkozik a világért, különösen azokért a lelkekért, akik nem találják az élet értelmét. Ezért legyen mindegyikőtök olyan, mint egy élő láng, amely újra lángra lobbantja a világ fényét, ahogyan a kisdéd Jézus tette, és életfelajánlásával új esélyt adott az emberiségnek.

Ma az emberiségnek új lehetőségre van szüksége. Tehát, gyerekek, ki jelentkezik önként, hogy megújítsa Isten Szeretetét, és engedje, hogy Krisztus újjászültesse a szívében?

Lucía de Jesús nővér:

Hallgassuk meg Szent József Szavait:

Ma a zárándoklelkekért vagyunk itt, azokért, akik hisznek Szent Jelenlétünkben.

Ma azokért a családokért vagyunk itt, akik háborúban élnek, azokért, akik már nem hisznek a szeretetben, akik már nem hisznek Istenben; mert a szívükben olyan fájdalom és szenvedés van, amelyet soha nem lesznek képesek megérteni.

Azért vagyunk ma itt, gyermekeim, hogy továbbra is a békéért imádkozzatok; hogy családokban a kihívások, a különbségek és a megtisztulások leküzdésének reménye

uralkodjon; hogy ismét az egység uralkodjon, és hogy mindazokon túl, amit mindannyian megtapasztalhattok, mindig legyen megértés, párbeszéd és mindenekelőtt szeretet.

Ma a mi Szent Szívünk különleges Kegyelmet hoz a világnak, egy gyötrődő világnak, amely újra békéért kiált Istenhez.

Ahogy egy nap Betlehemben voltunk testben és lélekben, a világért esdekelve, megnyitva a bolygó kapuit a Messiás eljövetele előtt; ugyanígy vagyunk ma itt, hogy megnyissuk szívetekben azt a teret, ahol érezni tudjátok Isten Jelenlétét, ahol Ő uralkodhat, és ahol legyőzhetitek a mostani idők viszontagságait.

Lucía de Jesús nővér:

Hallgassunk a Szűzanyára:

Drága gyermekeim, a Gyermeke Jézussal a Karomban a Szívemhez közel vonom a világ összes gyermekét, és arra kérlek benneteket, hogy ti is tegyétek ugyanezt; hogy ezen az éjszakán ne feledkezzetek meg azokról, akik gyötrődnek, ne felejtsetek el, hogy azért vagytok itt, hogy a béke katonái legyetek, hogy Szeplőtelen Szívemnél közbenjárók legyetek az összes szenvedő lélekért.

Sokaknak nincs meg az a Kegyelem, hogy úgy ünnepeljék ezt a Karácsonyt, ahogyan ti ma ünnepelhetitek, sokan csak a szomorúságban, a tehetetlenségben és a szeretetlenségben merülnek el, és a sötétség, amelyben a szívük van, olyan nagy, hogy még arra sem képesek, gyermekeim, hogy Istenhez kiáltsanak.

Ezért kiáltsatok a lelkekért, a leginkább elveszett lelkekért. És amikor megtanultok imádkozni, egyre inkább szívből, amikor megtanultok túllépni önmagatokon, hogy életeteket felajánljátok a szenvedőkért; akkor fogjátok tudni megérteni Krisztus Szeretetét, gyermekeim, azt a Szeretetet, amely arra vár, hogy uralkodjon a szívetekben, mint minden emberi szívben.

Lucía de Jesús nővér:

Hallgassuk meg a Kisded Jézust:

Imádkozom a békéért, imádkozom a békéért, amely elveszett a szívekből. Imádkozom, hogy kitartsatok, és hogy az Isteni Cél uralkodjon mindazok szívében és tudatában, akik elkötelezték magukat Nekem, ahogyan Én is elköteleztem magam az emberiségnek, és ma itt állok a szívetek előtt.

Arra kérlek benneteket, hogy folytassátok az Előttem való állást, hogy megerősítselek benneteket, hogy megtartsalak benneteket, és hogy a világ keresztje ellenére szívetek megismerje azt az erőt, amelyet Én ismertem. Legyetek készen erre, és legyetek kész szívek, mivel Szívem készen áll arra, hogy visszatérjen a világba.

Ma megáld benneteket a Szent Család, ahogyan megáldja a bolygót is, amelyet ma a Kezemben tartok. Arra kérlek benneteket, hogy legyetek éberek azokért a lelkekért, akik ma este elvesznek, mert nem értik meg az Úr születésének szellemi jelentését.

Lucía de Jesús nővér:

Hallgassuk meg a Szűzanyát.

Gyermekeim, Szent Szívünk visszatér Isten Lábához, ahol e pillanatig voltunk, virrasztva és imádkozva az egész emberiségért. Csatlakozzatok Hozzánk, hogy ne vesszen el a szívetek és Isten Szíve közötti egység.

Ma áldásunkat és Kegyelmünket hagyjuk rátok.

Köszönöm, hogy itt vagytok, hogy válaszoltok a hívásomra, és hogy kitartotok az imádságban.

Fogadjátok a Szent Család Kegyelmét, engedjétek, hogy áthassa családokat, és ajánljátok fel a világ összes családjáért.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Legyetek békében és imádkozzatok a békéért.

Köszönöm nektek.

Lucía de Jesús nővér:

Nos, testvéreim, ma, mielőtt befejeznénk a munkánkat, a Szűzanya kérésére el fogunk mondani egy kis történetet. Az az igazság, hogy nem számítottam erre a megmozdulásra.

Amikor imádkoztunk, a harmadik titok alatt egy látomást kezdtem látni a bolygó különböző helyeiről. A legtöbbjük olyan hely volt, ahol ma háború dúl, és miközben imádkoztunk, éreztem, hogy a Szűzanya Szent Józseffel és a Gyermeke Jézussal együtt jár ezeken a helyeken.

Mezítláb voltak, nagyon egyszerű, ősi ruhában, ahogy a názáreti Szent Család öltözködött, mint a kétezer évvel ezelőtti zsidók.

Szóval felajánlottuk imáinkat ezért a szellemi feladatért, amit Ők végeztek, de nem igazán gondoltam, hogy ilyen messzire eljutnak, mert minden Jelenés során sok minden történik az imák alatt, amit néha érzékelünk, néha nem, de csak akkor kommentáljuk őket, amikor az Isteni Hierarchia erre kér minket. Tehát tényleg azt hittem, hogy ez egy szellemi feladat, ami az imamunka során történik.

Miközben az Üdvözlégy Máriát imádkoztuk, a Szent Család különböző helyeken haladt át, a bolygó egyik teréből a másikba, mintha portálokon és dimenziókon haladnának át az út során. Néhány helyen éjszaka volt, máshol nappal.

Miközben sétáltak, az angyalok lelkeket mentettek meg a Szent Család felett megnyíló Fénykapukon keresztül. Néhány helyen, ahol áthaladtak, nem volt háború, úgy néztek ki, mint a normális városok, bejárták az emberek otthonait, végigmentek az utcákon, megérintették azokat a lelkeket, akik nem igazán ünnepelték a karácsonyt, mint Jézus születését, és amit megértettünk, az olyan volt, mintha egy ébredési kódot helyeztek volna el ezekben a lelkekben.

Továbbra is kísértük ezeket a látomásokat az ima során, és amikor a negyedik titok utolsó imáinál tartottunk, egy Fénykapu kezdett megnyílni felettünk. Először ovális alakú volt, és rajta keresztül különböző dimenziókat érzékelünk.

Először több angyal kezdett megjelenni, és egyikük elénk jött, és megkérdezte, hogy készen állunk-e a Szent Család fogadására. Abban a pillanatban igent mondtunk, és vártuk őket.

Amikor a testvérek elkezdtek énekelni az Üdvözlégy Máriát, ez a kapu egyre jobban kitágult, mintha különböző fényrobbanások történtek volna, amelyek megvilágították az egész sátrat. Csukott szemmel úgy tűnt, mintha rövidzárlat lenne a Fényben, ki-be kapcsolva a sugarakat, egészen addig a pillanatig, amikor az angyalok arra kértek minket, hogy térdeljünk le. Abban a pillanatban, abból a portálból egy hatágú csillag jelent meg három dimenzióban, amely kicsiben kezdődött és nagyban végződött, mintha mindannyiunkat magába ölelne. Úgy történt, mint egy robbanás.

A csillag egy fénypontként jött, hirtelen megnőtt és átölelt minket, de ez egy másodperc alatt történt. Ahogy növekedett, mindannyiunkat egy szellemi valóságba helyezett, ahol a Kegyelem energiája kezdett el dolgozni a tudatunkkal.

A Fény robbanása után a Szent Család idejött. Először Fénygömbökként, majd Fénysziluettként közeledtek, míg végül egyre részletesebben megjelentek, mint a Názáreti Szent Család.

Szent József és a Szűzanya kézen fogva, Isteni Anyánk pedig Jézust tartotta a Karjában, aki 3-4 évesnek tűnt.

Amikor elkezdtek beszélni, az első dolog, amit Isteni Anyánk mondott nekünk, hogy mondjuk el mindenkinek, hogy a Szent Család Jelenlétében vagyunk. Ahogy mindegyikük beszélt hozzánk, éreztem, hogy a világ különböző családjainak belső helyzete elkezdett meggyógyulni.

Ugyanakkor, amikor beszéltek, nem tudom, hogyan magyarázhatnám meg nagyon jól, de olyan volt, mintha különböző energiák törtek volna elő a tudatokból, amelyek konfliktusokat, nézeteltéréseket serkentettek; olyan energiák, amelyek megtisztulás alatt vannak, és amelyek a mindennapi családi kapcsolatunkban megakadályozzák, hogy megértsük a másikat, vagy megnehezítik az együttélést. Én ezt így értettem meg.

Akkor ezek az energiák elkezdtek kijönni, és lelkünk megkapta a nagyobb megértés Kegyelme. Ahogy a Szűzanya megmutatta nekünk, ez a Kegyelem azért jött, hogy elősegítsük a párbeszédet, hogy jobban megértsük felebarátunkat, és hogy családi kapcsolatainkban úgy lássuk a másikat, amilyenvalójában, nem pedig olyannak, amilyennek látszik, vagy amilyen a megtisztulása pillanatában tűnik.

És ez történt velünk itt, de a világ különböző családjaival is, akik a Szűzanyát hallgatták, és olyan családokkal is, akik nem kísérték figyelemmel ezt az adást, de akik ebben a pillanatban belsőleg csatlakoztak a Szent Családhoz.

Ezt egy kicsit nehéz megmagyarázni, mert ezek képek és belső felfogások voltak, amelyeket az Isteni Hierarchia adott nekünk, miközben velünk beszélgetett.

Végül a Szent Család kapuján keresztül egy energia szállt le ránk egy Fénygalamb formájában, amely egy Kegyelmet képvisel, amelyet mindannyian felfedezünk, miközben átéljük, egy olyan Kegyelmet, amelyet a Szent Család hozott nekünk ezen a karácsonyi éjszakán.

Miután befejezték beszédüket, Isteni Anyánk, Szent József és a Gyermeke Jézus azt mondta nekünk, hogy rövidke lesznek, mert Isten Lábánál imádkoznak, és közbenjárnak a bolygó különböző helyzeteiért.

María Shimani de Montserrat anyja:

Nem az én feladatom ebben az életben, hogy továbbadjam a látott dolgokat, de hogy megerősítsem egy kicsit Lucía nővér tapasztalatát, ma az Isteni Anya megkért, hogy adjak egy rövid magyarázatot arról, amit láttam.

Ahogy itt ültünk, hogy elkezdjük a feladatot, Lucía nővérré néztem, és azt mondtam: "Ébernek kell lennünk"; mert egy ilyen fontos időszakban, mint ez a karácsony, a Hierarchia mindig békét és valami különlegeset hoz a lelkeknek, túl mindazon, ami itt a felszínen történik.

Ezért nagyon figyelmesek voltunk az ima és az éneklés alatt. És amikor Piedad elkezdett énekelni, azt hiszem, már az "Ave Maria" második szakaszában, úgy énekelt, hogy az áthatolt a sátoron, és csatlakozott a sátor hátuljából érkező Fényhez. A Fény hatalmas robbanása hatolt be az egész sátorba, és Aurora energiája, vagy egész Aurora, Fényben gyulladt ki; mintha Aurora összes energiája, egész tudata, mint nagy portálok megnyíltak volna, és valami nagyon erős dolog történt mindannyiunk belső világában. Abban a pillanatban éreztük a Szűzanya Hangját, aki azt mondta: "Készüljetek, jövünk".

Aztán, amikor Lucia nővér felvette a párnát, sok mindent kezdtünk érezni. Miközben a Küldöttek beszéltek, a háború sok jelene kezdett megjelenni, köztük egy gyermek képe, aki 10 éves lehetett, a fiziognómiájából úgy tűnt nekem, hogy arab; kétségbeesetten sírt, és megértettük, hogy a fájdalom, amit ez a gyermek érzett, a háború összes gyermekének fájdalmát képviselte.

És Mária elmagyarázta nekem, hogy csak egy anya öle, egy erős anyai ölelés képes megnyugtatni őt; és hogy mindannyiunknak meg kell ölelnünk a háború gyermekeit, és a szívünkbe, a szívünkbe kell vennünk őket, hogy enyhítsük azt a fájdalmat, amely marad az emberiség gyermekei számára.

Megértettem, hogy ez a vigasztalás, ez a szeretet, amit csak az anyaság és az apaság adhat, volt az, aminek a felajánlására meghívtak minket.

Mert a valóságban, itt közöttünk, ebben az ünneplésben, amit élünk, ebben a békében, nem igazán értjük, hogy mi történik, és néha nem a mi rossz szándékunk miatt, hanem azért, mert ez egy olyan fájdalom, amit még nem ismerünk.

Törekedjünk tehát imáinkban és abban a vigaszban, amelyet ez az emberi szeretet, amelyet érzünk, adhat a háború összes gyermekének.

December 31-én ismét találkozunk. Mindannyian együtt leszünk, hogy elbúcsúzzunk ettől az évtől, azzal a szándékkal, hogy a világban zajló dolgok enyhüljenek, megnyugodjanak, hogy a világ férfiai és asszonyai elgondolkodjanak, hogy mindannyian elgondolkodjunk azon, amit átélünk, és hogy együtt tudjunk működni, hogy ez a világ örömmel és hálával fogadhassa Urunkat.

Nagyon köszönöm mindenkinek!

Reméljük, hogy mindnyájatoknak békés éjszakája lesz, és találkozunk Isten Szívében.